

Sygn. akt I ACa 649/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia:	Ewa Tkocz
Sędziowie :	Joanna Naczyńska Lucyna Morys - Magiera (spr.)
Protokolant :	Katarzyna Noras

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2019 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C.

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 16 stycznia 2019 r., sygn. akt I C 433/18

- 1) odrzuca apelację w zakresie przenoszącym żądanie zapłaty 800 000 złotych;
- 2) oddala apelację w pozostałej części.

Joanna Naczyńska E. L. M. - M.

Sygn. akt I A Ca 649/19

Uzasadnienie postanowienia zawartego w punkcie 1 wyroku z 29 listopada 2019r.

Powód W. K. w niniejszej sprawie domagał się zasądzenia od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C. 800000zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 14 lipca 2014r.

Wyrokiem z 16 stycznia 2019r. Sąd Okręgowy w Częstochowie oddalił powództwo.

Powód w apelacji od tego orzeczenia kwestionował je w całości, zarzucając obrażę art. 415 kc i błąd w ustaleniach faktycznych. Wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku sądu pierwszej instancji poprzez zasądzenie od pozwanej na jego rzecz tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania 3000000zł z ustawowymi odsetkami od 14 lipca 2014r. oraz 400000zł z tytułu oszustwa związanego z zakupem mieszkania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja w części dotyczącej zapłaty przekraczającej roszczenie zgłoszone do rozpoznania przed sądem pierwszej instancji podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna. Wskazać bowiem należy, iż przed sądem drugiej instancji nie można rozszerzyć żądania pozwu ani występować z nowymi roszczeniami, zgodnie z regulacją art. 383kpc.

Sąd pierwszej instancji niedopuszczalnej apelacji powoda w stosownej części nie odrzucił, przedstawiając akta sprawy sądowi drugiej instancji celem rozpoznania środka zaskarżenia, stąd Sąd Apelacyjny na rozprawie dokonał jej odrzucenia w powyższym zakresie, na zasadzie art. 373 kpc w związku z art. 370kpc.

Joanna Naczyńska Ewa Tkocz Lucyna Morys-Magiera

Sygn. akt I ACa 649/19

UZASADNIENIE

Powód W. K. domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych : Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C. i Komendy Miejskiej Policji w C. 800000zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od 14 lipca 2014r. Podniósł, że w wyniku zdarzenia z 14 lipca 2014r. doznał obrażeń ciała w postaci złamania 7 żeber, uszkodzenia płuca, złamania żebra z przemieszczeniem do klatki, złamania nosa i innych obrażeń, w związku z wypadkiem komunikacyjnym spowodowanym przez nieprawidłowo poruszający się samochód, prowadzony przez P. L.. Dodał, że do chwili obecnej pozostaje pod opieką lekarską, a dowody na poparcie jego twierdzeń znajdują się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Częstochowie o sygn. I C 2573/16. Podawał, że „został porwany i wywieziony poza C. – preparowano dowody”.

Postanowieniem z 18 października 2018r. Sąd pierwszej instancji odrzucił pozew wniesiony przeciwko Komendzie Miejskiej Policji w C..

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa wniosła o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z 16 stycznia 2019r. Sąd Okręgowy w Częstochowie oddalił powództwo W. K. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C..

Sąd pierwszej instancji ustalił, że 14 lipca 2014r. w miejscowości B. miała miejsce kolizja drogowa z udziałem powoda W. K., liczącego w tym czasie 86 lat. Powód poruszał się rowerem po chodniku w kierunku miejscowości K., po czym zjechał na przejście dla pieszych, gdzie zderzył się z pojazdem marki P. o numerze rejestracyjnym (...). Na skutek zdarzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci złamania trzonu mostka, złamania żeber po stronie prawej, krwiaka prawej jamy opłucnej i stłuczenia płuca prawego.

Postępowanie przygotowawcze prowadzone pod sygn. akt RSD 363/14 w sprawie opisanego wyżej wypadku, zostało umorzone postanowieniem Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Częstochowie z 30 stycznia 2015r., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego. W jego uzasadnieniu wskazano, iż z opinii biegłego z zakresu badań wypadków drogowych i z zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż powód jako rowerzysta nie powinien był korzystać z chodnika dla pieszych, a jego wjechanie na jezdnię nosiło cechy nieustąpienia pierwszeństwa podczas włączania się do ruchu, które stanowiło naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i było przyczyną kolizji.

Sąd Okręgowy ustalił, że (...) Spółka Akcyjna w W., w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Częstochowie pod sygn. sygn. akt I C 2573/16, domagał się zasądzenia od W. K. 13653,57zł, stanowiącej równowartość odszkodowania,

które w ramach umowy AC wypłacił właścicielom pojazdu marki P. w związku ze zdarzeniem z 14 lipca 2014r. W tej sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłego z zakresu psychiatrii, na podstawie którego ustalono, że W. K. w chwili zdarzenia miał całkowicie zniesioną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, a także znajdował się w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji. Sąd Rejonowy w Częstochowie wyrokiem z 22 maja 2018r., oddalił powództwo.

W tym stanie rzeczy Sąd pierwszej instancji uznał, iż roszczenie powoda zgłoszone w niniejszej sprawie nie zostało w żaden sposób udowodnione. Powód przedstawił nieprawdopodobny przebieg zdarzenia z 14 lipca 2014r., które stanowiło podstawę jego żądania. Okoliczności opisane przez powoda zdecydowanie odbiegają od stanu faktycznego ustalonego w sprawie Sądu Rejonowego w Częstochowie I C 2573/16, którą to sprawę powód wskazał jako źródło dowodów dla poparcia swoich zarzutów wobec pozwanej. Wersja przebiegu zdarzenia nie została poparta przez powoda żadnymi dowodami, mogącymi stanowić podstawę przyznania odszkodowania i zadośćuczynienia.

Wobec powyższego powództwo oddalono.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu rażącą obrazę przepisów kodeksu cywilnego, to jest art. 415 kc, poprzez oddalenie powództwa pomimo, że na tego rodzaju ustalenia nie pozwala zebrany w sprawie materiał dowodowy. Wskazywał nadto na błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i prowadzący do oddalenia powództwa pomimo, że na tego rodzaju ustalenia nie pozwalał zebrany w sprawie materiał dowodowy. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia 3000000zł z ustawowymi odsetkami od 14 lipca 2014r. oraz 40 000zł „z tytułu oszustwa”, związaną z zakupem mieszkania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności Sąd Apelacyjny zważył, iż powód w rozpatrywanym pozwie domagał się zapłaty od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C. 800000 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania, następnie w toku postępowania drugoinstancyjnego, w apelacji, rozszerzył powództwo do kwoty 3000000zł z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania oraz 40000zł tytułem świadczenia związanego z zakupem mieszkania. Tymczasem zgodnie z treścią art. 383 kpc w toku postępowania apelacyjnego strona nie może rozszerzać wniesionego powództwa, ani też występować z nowymi roszczeniami. Ta część apelacji, która w istocie zawierała niedopuszczalne rozszerzenie powództwa o zapłatę ponad dotychczas zgłoszoną sumę 800000zł, odnosząc się do roszczenia, które nie było przedmiotem rozpoznania sądu pierwszej instancji, z przyczyn formalnych nie mogła zatem być poddana merytorycznemu rozpoznaniu.

Należało zatem w tej części środek zaskarżenia powoda odrzucić jako niedopuszczalny, na zasadzie art. 370 kpc w zw. z art. 373 kpc.

Przechodząc do merytorycznego rozpoznania apelacji, Sąd Apelacyjny, zważywszy na ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji, dokonane w oparciu o zaofiarowany przez stronę powodową materiał dowodowy, uznał je za prawidłowe. Okazały się znajdować pełne poparcie w środkach dowodowych wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, zatem Sąd Odwoławczy przyjął je za własne, bez konieczności ponownego przytaczania. Nie doszło w szczególności do zarzucanego w apelacji błędu w ustaleniach faktycznych, zresztą w apelacji nie sprecyzowanego. Zgodnie z inicjatywą dowodową powoda przeprowadzono wskazane przez niego dowody, na których oparto ustalenia faktyczne, odpowiadające niesionej przez nie treści. Wobec powyższego, za nieuzasadnione uznać należało twierdzenia powoda, iż Sąd pierwszej instancji podszedł do jego wyjaśnień w sposób ogólnikowy oraz powierzchownie przeprowadził postępowanie dowodowe.

Nie doszło także do naruszenia przepisu w postaci art. 415 kc, ani też innej normy prawa materialnego, co uwzględniane jest przez sąd drugiej instancji z urzędu. Powód rzeczywiście bowiem nie wykazał dochodzonego roszczenia, a na nim spoczywał tu obowiązek dowodzenia na zasadzie art. 6 kc w zw. z art. 232 kpc. Nie sposób w ustalonym stanie faktycznym doszukać się podstaw odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej względem

powoda. Nie stwierdzono winy pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C. w rozumieniu art. 415 kc, która mogłaby uzasadniać konieczność uwzględnienia dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia. Powód w toku postępowania przedstawiał okoliczności dotyczące swojej przeszłości, jak również dotyczące przebiegu zdarzenia drogowego, opisał obrażenia, jakich doznał w jego wyniku, jednakże nie stwierdzono żadnych działań, czy zaniechań pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej, które świadczyłyby o jej działaniu na szkodę powoda oraz rodziły po jej stronie jakąkolwiek odpowiedzialność.

Przyjąć zatem wypadało, iż skoro z treści zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) wyrządziła powodowi jakąkolwiek krzywdę, czy szkodę majątkową, dlatego też brak było podstaw, aby zasądzić od pozwanej żądane zadośćuczynienie czy odszkodowanie. Zaskarżone orzeczenie sądu pierwszej instancji było więc trafne, a żadne zarzuty podnoszone w apelacji nie były w stanie go wzruszyć.

Stąd apelację powoda w zakresie poddanym merytorycznemu rozpoznaniu oddalono, po myśli art. 385 kpc.

Joanna Naczyńska E. L. M. - M.